

ELSŐ FEJEZET

VOLTAK OLYAN PILLANATOK, amikor a nap olyan fényesen ragyogott le Katy Hart életére, hogy el kellett takarnia a szemét. Akár a Keresztény Gyermek Színházi Társaság próbájára készült éppen, akár a kimosott ruhát hajtogatta, akár üzemanyagot tankolt az autójába, meg kellett néznie a gyűrűsujját, hogy megbizonyosodjon arról: csakugyan megtörtént.

Dayne Matthews megkérte a kezét.

Kinyitotta a lakása ajtaját, belépett, és nagyot sóhajtott. A délutánt és az estét Flaniganék társaságában töltötte. Először Jennyvel vásároltak, azután együtt megvacsoráztak és filmet néztek. Most már fel akart menni, hogy Dayne el tudja érni, mert minden este ilyentájt szokta hívni. Becsukta maga mögött az ajtót, és egy percre nekidőlt.

Isten az életét borító ködös bizonytalanságot egyik napról a másikra kristálytisztá panorámára cserélte. Dayne és ő egyszerű esküvőt terveztek a Monroe-tó partján. Dayne már beszélt is egy hollywoodi nővel, aki zseniálisan tudott titkos szertartásokat szervezni, amelyekről a lesifotósok nem is szereztek tudomást, csak utólag.

Mindenesetre kemény diónak ígérkezett a feladat, és Katy már beletörődött abba az eshetőségbe, hogy a sajtó megszimatolhatja a dolgot, és ott körözhetnek majd fejük felett a helikopterek; ott bujkálhatnak a fotósok a fák között a tóparton, hogy sikerüljön egy képet elkapniuk. Ám legyen! Már így is meghurcolták a nevét a bulvárlapokban. Feleségül megy Dayne Matthewshoz. Előbb-utóbb úgyis megtudja a világ.

A dátumot még nem tűzték ki, de a tavasz tökéletesnek tűnt. Bloomington gyönyörű szokott lenni április-májusban. Dayne-nek így lesz ideje addig leforgatni még egy filmet a mostani munkán kívül, és bőven marad idejük arra is, hogy Chicagóba repüljenek, és beszámoljanak Katy szüleinek a terveikről, és hogy Katy megtalálja a menyasszonyi ruhát. Dayne már mondta, hogy az árcédulát nem kell néznie, de Katy valami egyszerű és elegáns darabra vágyott, amit Indianapolisban is ugyanúgy megkaphat, mint New Yorkban.

Most július harmadik hetében jártak, vagyis nyolc-kilenc hónapjuk volt még. Az nem is olyan sok, hiszen mind a ketten nagyon elfoglaltak lesznek a következő hónapokban. Dayne-t heti hat napon át lefoglalta jelenlegi filmje forgatása Los Angelesben; azé a romantikus darabé, amelyben az Oscar-díjas Randi Wells oldalán szerepel; Katynek pedig át kell néznie a KGYSZK jövő évi darabjainak forgatókönyvét. Néha szédülés fogta el, ha végiggondolta az elmúlt két hét eseményeit.

Felsőhajtott. Bizony, a nap minden eddiginél fényesebben ragyog az életére. Átöltözött és fogat mosott. Éppen az ágy felé indult, amikor megcsörrent a telefon. Keresztül szaladt a szobán, felkapta a kagylót, és ráhuppant a matracra. A kijelzőre vetett pillantás megerősítette a sejtését. Dayne volt az. Megnyomta a hívásfogadás gombot.

– Szia!

– Mmm. – Dayne hangjából kicsendült a fáradtság és a magányosság, de Katy így is szinte látta, ahogy csillog a férfi szeme. – Tudod, milyen jólesik ez?

– Micsoda? – kérdezett vissza Katy olyan bensőséges hangon, amelyet egyedül neki tartogatott.

– Az, hogy hallhatlak; hogy tudhatom: ott vagy a vonal túlsó végén. – Dayne ajkát hosszú sóhaj hagyta el. – Egész nap ezt a percert várom.

Katy elmosolyodott.

– Én is.

Beszélgettek Dayne napjáról, aztán arra terelődött a szó, amiről Dayne misszionárius barátjával, Bob Asherrel beszélgetett nemrég.

– Isten olyan egyértelművé tesz mindent. A jövőt, és azt is, hogy az egész hogyan alakul majd.

Katy visszagondolt azokra a hetekre és hónapokra, amikor a jövő mindennek tűnt, csak egyértelműnek nem. Amikor Dayne a Kabbalával kacérokodott, vagy amikor együtt élt Kelly Parkerrel.

– Voltak olyan napok, amikor nem is gondoltam volna, hogy valaha eljutunk ideig.

– Tudom. – Egy pillanatig hallgatott. – Minden este hálát adok Istennek, Katy. Minden este.

Témát váltottak, és Dayne a készülő filmjéről beszélt. A rendező továbbra is úgy vélte, hatalmas siker készülődik, és felröppent a hír, hogy talán ez a film hozza meg az első Oscart Dayne számára. Ezután a lesifotósokra terelődött a szó, és arra is kitértek, hogy a Celebrity Life egyik újságírója egyre közelebb kerül az igazsághoz Dayne vér szerinti családját illetően.

– Nem számít. – Katy nekidőlt az ágy támlájának. – Egy nap úgyis rá fognak jönni.

– Persze, de ne most! Ne az esküvő előtt!

Beszéltek Baxterékről. Ashley vállalta a segédrendezői posztot a KGYSZK következő szezonjára. A többiek pedig izgatott örömmel várták a hálaadás napját, amikor végre először együtt lesz az egész család.

Dayne visszaterelte a szót kettejükre.

– Megtaláltad már? – Hangjából mélységes gyengédség csendült ki, Katy érezte belőle, mennyire hiányzik a vőlegényének.

– Mit kellett volna megtalálnom? – kérdezte, és az éjjeliszekrényén álló közös fényképükre pillantott.

– A házunkat. Folyton azt hiszem, megcsörgetsz a hírrel, hogy rátaláltál.

Katy felült, keresztbe tette a lábát.

– Komolyan beszélsz?

– Hát persze! – Dayne könnyedén felnevetett. – Ha neked tetszik, nekem is.

– De... – Katy habozva végigsimított a haján. – Nem kellene neked is itt lenned hozzá?

– Ha megtaláltad, odarepülök, és megnézem. Úgy jó lesz?

– Nem is tudom. – Ha nem Dayne-ről lett volna szó, Katy megkérdezte volna, mennyi a keret. De Dayne-nek a pénz nem volt gond. Ehhez még hozzá kell szoknia. – Tudom, hogy volt már erről szó, de Dayne, tényleg itt kellene lenned! Mondtad, hogy a tó közelében szeretnél házat; de nagy telekkel, vagy inkább valami kisebb ingatlant, közelebb a városhoz?

– Nem, nem a tó közelében – nevetett a férfi. – Közvetlenül a tónál. Nagy udvarral és hatalmas verandával.

Katy elmosolyodott.

– Mondtam már... tóparti ingatlant szinte lehetetlen találni. A tó közelében levőt esetleg. De közvetlenül a parton?

– Álmodozni azért szabad, nem? – nevetett Dayne. – Na, jó. Tényleg tóparti házat szeretnék, de igazából ez most nem is számít. Ha veled lehetek, felőlem akár a Baxter-ház udvarán is felferhetünk egy sátrat. A végén még rá is kényszerülünk, ha nem látsz hozzá a kereséshez.

– Rendben, értem. Majd szétnézek. – Katy a gyűrűjére pillantott, úgy fordította a kezét, hogy a gyémánt megcsillanjon a fényben. – Holnap nekilátok. Lesz egy KGYSZK-s megbeszélés Ashley-nél, azután körbekocsikázom a tavat, és megnézem, milyen eladó házak vannak a környéken.

Még mindig ijesztőnek tűnt a rá váró feladat, de Dayne bízott benne, és csak ez számított.

– Nyugi, Katy, ne izgulj miatta! A lényeg, hogy Bloomingtonban legyünk. – Katy szinte látta vőlegénye mosolygós arcát. – Bár... van

ott egy díszletes állás, ami érdekelne, szóval lehet, hogy valahol a színház közelében kellene keresgelnünk.

Katy elnevette magát. Szomorú, vontatott beszélgetéseik már rég feledésbe merültek. Mostanában folyton nevettek, ugratták egymást. Próbált hivatalos hangot megütni.

– Úgy érted, ha a rendező felvesz.

– Jogos. – Dayne szünetet tartott. – De, tudod, ismerem őt. Teljesen az ujjam köré csavartam.

– Csakugyan? – Katy közelebb tartotta a telefont. Bárcsak ne kellene ennyit várniuk, míg újra együtt lehetnek!

– Aha. – Dayne épp csak annyit változtatott a hangján, hogy éreztesse: amit most mond, azt komolyan gondolja. – De közel sem annyira, mint ő engem! – Szünetet tartott. – Egyébként a filmrendező azt mondja, meggyőzőbb vagyok, mint eddig bármikor. – Dayne hangja megtelt gyengédséggel. Katy úgy érezte, mintha vőlegénye ott ülne mellette. – El tudod hinni?

– Biztosan Randi Wells miatt van – ugratta Katy. Dayne-t egyértelműen hidegen hagyta szereplőtársa, bár a bulvárlapok először még filmbéli szerelemre célozhattak. Dayne annyira plátói szinten tartotta a dolgokat, hogy a bulvársajtó néhány hét forgatás után hátraarcot csinált, és vizályt kezdett szimatolni közöttük.

– Ugye, tudod, mi az igazi oka?

– Mi?

– Te, Katy! – Dayne hangszíne megváltozott, Katy majdnem a szívdobbanását is hallotta. – Még soha nem voltam ilyen szerelmes... akkor hogyan lehettem volna ennyire meggyőző?

Katy felsóhajtott.

– Hogy fogom kibírni, amíg újra láthatlak?

– Ha rájössz, árul el nekem is!

Katy már kinyitotta a száját. Legszívesebben felvetette volna, hogy odautazik egy hétvégre, megszáll egy helyi szállodában, és legalább néhány napot kettesben tölthetnének a forgatás szünetében. Ám amikor legutóbb Los Angelesben járt, a lesifotósok könyörtelenül

a nyomukba eredtek, és majdnem karambolt okoztak. Dayne világosan kijelentette, hogy amíg össze nem házasodnak, Bloomingtonban kell találkozniuk. Katy szívesen javasolta volna azt is, hogy esetleg Dayne ugorjon el hozzá egy röpke látogatásra, de a forgatás alatt sokszor még hétvégén is dolgoznia kellett a férfinak. Meg kell várniuk, amíg elkészül a film.

Még egy félórát beszéltek, hangosan álmodoztak az esküvőről és az előttük álló napokról.

Amikor elköszöntek, Katy lekapcsolta a villanyt, és hátradőlt a párnájára. Hosszú időn át meredt a sötétségbe, újra lejátszotta magában a telefonbeszélgetést, és hiányzott neki Dayne. Lehet, hogy mégis elutazik Los Angelesbe. Megjelenik a forgatáson, és meglepi a férfit. Ha nem menekülnek a lesifotósok elől, talán nem kezdik üldözni őket. Még mindig ezen a lehetőségen agyalt, amikor elnyomta az álmot.

Másnap reggel a tervezettnél később ébredt, így aztán kapkodva csinálta végig a reggeli rutint. Amikor sietve kilépett a házból, rápillantott az órájára. Félóra múlva kezdődik a kilenc órai megbeszélés Ashley-nél, és ő még be akar ugrani kávéért a csoportnak. Ashley nagy örömmel vállalta az új beosztását a színjátszó körnél. A KGYSZK területi koordinátora, Behtany Allen egy héttel ezelőtt felkérte, hogy csatlakozzon a művészeti csoporthoz, felügyelje a díszleteket és legyen a másik segédrendező Rhonda Sanders mellett. A legjobbkor, hiszen Katyt leköti majd az esküvő szervezése. Ma délelőtt azért ül össze a csoport, hogy listát írjanak a következő előadásokhoz szükséges kellékekről és díszletekről. De nemcsak ezekről lesz szó. Ashley hamarosan Katy sógornője lesz. Már Ashley testvérei is tudták, hogy Dayne a testvérük. Ezért kezdték el szervezni a hálaadónapi ünneplést. Katy ásított egyet, aztán az útra szegezte tekintetét. Hiába gyűltek viharfelhők a távoli látóhatárra, ő úgy érezte, hunyorognia kell, annyira ragyogónak tűnt a jövő. Jó, még néhány részletet ki kell dolgozniuk, például, hogy milyen gyakran látogasson oda Katy a forgatások alatt, amikor már házasok lesznek, vagy inkább Dayne

utazzon-e mindig, hogy ne a nyilvánosság előtt menjenek végbe a találkozásaik. Elő kell állniuk valami tervvel a lesifotósokra nézve is, hogy ne kelljen mindig menekülniük.

Most azonban semmilyen részlet nem tűnt megoldhatatlannak. Most, hogy Dayne úgy döntött: Bloomingtonba költözik, a jövőjük minden szempontból lehetségesnek tűnt. És egy napon – talán nem is olyan sokára – akár még átlagos emberekként is élhetnek majd. Mert Bloomington olyan városka, ahol az emberek barátoknak és családtagoknak tekintik egymást. Azokban a körökben, ahol Katy mozgott, nem volt keresnivalója a hírnévnek. Bloomington majd befogadja és megvédi őket, és gyakorlatilag eltűnnek a média radarjáról.

Katy rápillantott a digitális órára a műszerfalon, és eszébe jutott a kávé. Amikor felpillantott, észrevett egy táblát körülbelül tíz méternyire: Ingatlan – tulajdonostól eladó. A lámpa pirosra váltott, Katy lassított. A felirat nagy része olvashatatlan volt, de egy szót tisztán ki tudott venni: *tóparti*. A jelzés jobbra mutatott. Katy az ajkába harapott, tétovázott. Ashley háza balra volt.

Dayne előző esti szavai ötlöttek fel benne: *Nem a tó közelében... közvetlenül a tónál! Nagy udvarral és hatalmas verandával.*

Mielőtt még alaposan végiggondolhatta volna az eshetőségeket, már le is fordult jobbra. Előkapta a mobilját, és beütötte Ashley számát.

– Néhány percet késni fogok. – Azt nem akarta hozzátenni, hogy hirtelen szeszélytől vezérelve egy „Eladó” tábla jelzését követi.

– Én is éppen hívni akartalak. – Ashley lihegett. – Az előbb hívott Bethany. Csak fél tízre tud jönni. Én meg a gyerekek után rohangelok. Nem kell kapkodnod.

Katy elmosolyodott.

– Rendben, majd találkozunk!

Amikor letette, akkor pillantotta meg a következő táblát. És valóban: a jelzés a tópart egy félreeső szakasza felé vezette. A szíve kicsit gyorsabban kezdett verni. Még néhány mérföldön át követte a jelzéseket, egy-két kanyar után kiért egy kétsávos útra, amely körbefutott

a tó körül. Ismerősnek tűnt a környék, és egyszer csak eszébe villant valami. Volt valahol errefelé egy – már-már műemléknek számító – ház, amelyről valamelyik nap írt az újság. Lehetséges, hogy éppen oda tart?

A következő kanyarból kiérve megpillantott az út szélén egy hirdetőablát. Éppen az előtt a ház előtt állt, amelyről olvasott. Lehúzódt, és szemügyre vette a helyet. A cikk a múlt vasárnapi újságban szerepelt. A rusztikus, gerendaház-jellegű épület Carol és Elmer Nichols tulajdonában állt hatvankét éven át. Elmer építette a házat, és azt hat évtizeden át szeretet, nevetés és zsbongás töltötte meg. Néhány évvel ezelőtt azonban Carol és Elmer is megbetegedett és egy helyi ápolóintézetbe került. Gyermekük más államokban éltek saját gyermekeikkel és unokáikkal, így aztán az épület állaga szépen lassan romlásnak indult. A család még így sem akarta eladni. Azonban egy évvel ezelőtt meghalt Carol, majd előző hónapban Elmer is követte. Haláluk révén a ház a hagyatéknak része lett, és erről szólt a cikk is. Az örökösök átgondolták, és arra az elhatározásra jutottak, hogy csak akkor adják el a házat, ha egyikük sem tudja felújíttatni. A cikk a legidősebb Nichols-lányt idézte: „Semmiképpen nem szeretnénk, hogy a ház egy idegen kezébe kerüljön.”

Úgy tűnik, mégsem alakultak jól a dolgok, mert tessék, mégis eladó a ház! Katy befordult a kocsibejáróra, és ekkor döbbsent rá, milyen óriási az ingatlan. Több hektárnyi gazos előkert választotta el a házat az úttól. Katy szíve hevesebben vert. Még omladozó állapotában is kítűnt az összes bloomingtoni ház közül.

Elég nagynek tűnt ahhoz, hogy üdülőház legyen, és ha Katy nem olvasta volna a cikket, annak is vélte volna. Az épület egy meredélyen állt, egy óriási, elgazosodott kert közepén, és a tó legszebb részére nézett. Kívül veranda futott körbe a házon, hátul pedig, ha jól látta, deszkaborítású terasz helyezkedett el.

Katy leparkolt, és kiszállt az autóból. Az épület üresnek tűnt. Ahogy közelebb ért, jobban szemügyre tudta venni. Az öreg ház tényleg omladozott. A terasz deszkázata és a korlátok csalén álltak,

néhány helyen el is törtek. Két betört ablakot is látott, a régi szűnyoghálós ajtó pedig egy zsanéron lógott. Kívülről festésre szorult az épület, és látszott, hogy a tető is sérült itt-ott. Katy összehúzta a szemét, és megpróbálta elképzelni, hogy nézne ki a ház felújítva. Pompás látványt nyújtana, az biztos, még Dayne is alig tudná elhinni, hogy ilyen rövid idő alatt ilyet talált.

Odakocogott az „Eladó” táblához, és kivett egy szórólapot a ráerősített dobozból. *Hatszobás, négyfürdős üdülőház-jellegű épület jelenlegi állapotában*, olvasta rajta. Hétszámjegyű ár szerepelt az információ mellett, de a telek magában is biztosan ért annyit. Szétnézett a telken. Legalább tízezer négyszögölnyi volt az ingatlan, két oldalról juharfák szegélyezték, az út felől pedig viseltes karámkerítés. A tó felőli oldalon semmi sem gátolta a kilátást.

Katy úgy érezte, muszáj látnia az egészet. Mivel elhagyatottnak tűnt a ház, úgysem számít, ha bekukkant hátra. Odasietett a meredély széléhez, és behajolt, hogy jobban lásson. A kert igazi dzsumbuj volt. Szakadt függőágy, felfordított talicska, rozsdás hintaállandó, régi, rozoga bútorok heverték nagy összevisszaságban. A kert végében megrongálódott lépcső vezetett le a magánkikötőhöz.

Katy szíve szárnyalt. El tudta képzelni a házat kitakarítva, rendbe hozva, újraburkolt terasszal és új ablakokkal. Magába szívta a tó látványát, és megittasult a lehetőségektől. A helyszín tökéletes volt. Szinte látta a jövőt kibontakozni; hallotta a családtagok és barátok hangját, nevetését, akik egy nap majd eljönnek ide egy grillpartira vagy egy születésnap bulira. Látta mindezt; látta, ahogy Dayne-nel kettesben megélik az álmukat.

Sarkon fordult, és alaposan végigmérte az öreg házat. Milyen kár, hogy a Nichols család hagyta így tönkremenni!

Összehajtotta a szórólapot, és visszasétált a kocsijához. Alig várta, hogy beszélhessen Dayne-nel. Ahogy elindult Ashley háza felé, fel is hívta vőlegényét. Bár nem tudtak sokat beszélni, elújságolta neki, hogy megtalálta álmaik házat, és közölte, hogy majd később beavatja a részletekbe, amikor Dayne végez a munkával.

Most viszont az előtte álló megbeszélésre kellett összpontosítania; előbb le kell tudnia a munkát, hogy aztán beszélgethessen Ashley-vel. Katy egész életében vágyott rá, hogy legyen egy nővére, akinek kiöntheti a szívét, aki más szempögből világíthat rá a családi és kapcsolati kérdésekre. Ott volt Rhonda és Jenny is, de egy nővér több mint egy bizalmas vagy egy barát. Egy nővér már családtag.

Hátradölt a vezetöülésen, miközben Ashley háza felé haladt. Amint véget ért a megbeszélés, és végre lehetösege nyílt beszélni Ashley-nek a házról, magában hálát adott Istennek. Ez is Isten áldása, amelyet Dayne szerelmének köszönhet. Ashley már eddig is a barátnöje volt.

És nemsokára eljön az a nap, amikor a nővére lesz.